

منتظر امام یا جامعه پس از ظهور!

رضیه برجیان

به استقبال از امام شتافتند و آن گاه که این حکومت بیش از تأمین آرامش که هدف نهایی آنها بود دستخوش مبارزه و جنگ با باطل گردید دیگر دلیلی نداشتند برای پایداری در تحقق آن. که اینها آسایش امروز خویش را خواستار بودند، نه پیروی و پذیرش ولایت امام حق را. و این همه طلب؛ نه طلب امام که طلب امنیت و رفاه بود. پس آن گاه که باید از این همه چشم پوشید برای برپایی حق دیگر انگیزه‌ای برای همراهی با امام نیست و حتی دیگر تقاضایی برای حضور امام شکل نمی‌گیرد. و در چنین فضایی و با چنین تفکر و رویکردی از ظهور خبری نیست مگر این که ظلمی فراگیر آن چنان همه را مأیوس کند که حتی تصور نفس کشیدن در جامعه‌ای سرشار از ظلم نیز بر همگان دشوار گردد و با این دلیل دیگر تقاضایی برای رسیدن به آرامشی نسبی در جامعه‌ای طاغوت محور به ذهن احدی خطور نکند و این یأس با انتظار امام و ایجاد جامعه‌ای بر محور ولایت حق بیانجامد.

در نگاه اول شاید این دو تفاوت چندانی با هم نداشته باشند. پس از ظهور حضرت ولی عصر (عج) با فاصله چند ماه حکومت جهانی آن حضرت برقرار می‌شود و صلح و امنیت و رفاه تمام جهان را فرا می‌گیرد. اما در یک نگاه جامع عاملی که باعث شد مردمی که رهبری حکومت را مصرانه به‌دست امیرالمؤمنین (ع) سپردند؛ نتوانند حکومت ایشان را تحمل کنند، در کربلا نیز مردم کوفه را در مقابل امامشان قرار داد، بعد از آن که از امام دعوت کرده و با نماینده ایشان بیعت کرده بودند.

و امروز نیز همان عامل مانعی است سر راه تشکیل حکومت حق و البته این بار قرار نیست همان تجربه‌ها تکرار گردد. پس ظهور وابسته به از بین بردن این مانع است. و این مانع چیزی نیست جز آماده نبودن برای هزینه کردن در راستای تحقق جامعه‌ای حق محور.

کسانی که از ظلم و ستم به ستوه آمده بودند و از حکومت امام تنها اجرای عدالت و امنیت را می‌خواستند

در این هنگام، می‌آید!

معصومه سادات میرغنی

امام علی (ع) «چون نابود شدنی‌ها نابود شوند (باطل از بین برود) حقیقت‌ها تحقق پیدا کنند، دنباله‌روها از نابخردان پیروی کنند، ظواهر دگرگون شود، کارها به همدیگر نزدیک شود، از سخاوت کریمان جلوگیری شود؛ آزاد مردان را افشاکری کنند، جزیره‌ها را مالک شوند، قلعه‌ها را ویران کنند، عراق را بگشایند، اختلافات را با خونریزی پاسخ گویند؛ در چنین زمانی ظهور صاحب الزمان (عج) را انتظار کشید.»^۱

مثل من

پیامبر اکرم (ص) فرمود: «اگر از عمر دنیا تنها یک روز باقی باشد، خداوند مردی را برمی‌انگیزد که نام وی همچون نام من و اخلاقش چون خلق و خوی من و کنیه‌اش ابوعبدالله است و مردم بین رکن و مقام با وی بیعت می‌کنند و فتوحاتی نصیب او گردد و همه اهل زمین گویند لا اله الا الله شوند. مهدی از خاندان من و از فرزندان فاطمه است. او در آخر الزمان قیام به آئین (اسلام) می‌نماید، همچنان که من در آغاز اسلام قیام به آن نمودم.»^۲

زنده می‌شویم!

امام علی (ع) فرمود: او (قائم) رأی و نظر را از قرآن می‌گیرد، آن گاه که دیگران قرآن را بر رأی و اندیشه خود باز می‌گردانند. به آنان شیوه عدالت را نشان می‌دهد و کتاب و سنت را که متروک و منزوی شده، زنده می‌کند.^۳

۱. روزگار رهایی.

۲. همان، ص ۳۵۸.

۳. همان، ص ۳۵۹.

پیامک‌های عاشورایی

- مهم نیست از پیش امام بروی یا به سوی امام بیایی مهم این است که «مسلم» باشی. چه «ابن عقیل» چه «ابن عوسجه».

- آن قرآن بر نیزه‌ها کردن مقدمه این قرآن بر نیزه کردن بود.

- کوچک‌ترین سرباز امام حسین (ع) به تیر عطش و خون و معصومیت، آخرین پرده تزویر و ریای اموی را درید.

- عجب نیست که یاران برای به میدان رفتن از هم سبقت بگیرند، چون وقتی می‌بینند هنگام به خاک افتادن سرشان به دامان اباعبدالله (ع) است.

- این آبروی فرات بود که از مشک پاره بر زمین ریخت.